

İSLİ BİR KANDİL

Benim dedem gök gözlüdür
elinde hacı yağına batırılmış tespihi
cennetten köşk satardı sabah akşam
mahallenin kayıp çocuklarına

hele o köstekli saati
tik tak ede ede kulaklarımızda
ağırkanlı bir hayattan kurtarırdı bizi
rüzgârla yarışırđık, sular bizi kıskanırdı

güneşi beklemez, sabaha çıkardı
evin usul aralık kapısından
uykumuzun ortasına serptiği yıldızlar
bahtımıza gül olup açardı

çok çekerti bacaklarından, bacakları ondan
sülükler, ispiroto kokulu ilaçlar, perhizler
hiçbiri fayda vermezdi hastalığına
memnundu Allah'a yakın olmaktan

adımı sayıklamış humma içinde yatarken
azalmış, çocuk kalmış bedeni
isli bir kandil gibi kalbi, yorulmuş
ama dünkü gibi çayır çimen gözleri

dedem tebessüm eder eski albümde,
kahverengi ceket, süveter, geniş paça pantolon
başı kabak, kara lastik ayağında, upuzun sakalı
dedem bu dünyaya şöyle bir uğradı